

foto Dregan Arrigler

DOGOVORI

GLASILO OBCINSKE KONFERENCE SZDL LJUBLJANA CENTER ●

Leto VIII - 24. junij 1980 - Štev.: 11 - BREZPLAČNO

Vsem borcem in aktivistom iskreno čestitamo ob dnevu borca in dnevu vstaje slovenskega naroda!

IZROČILO BO ŽIVELO DALJE...

Dedkova pripoved

Dedek mi je pripovedoval: »Ko je bil Beograd, naše glavno mesto, osvobojen, je Titova partizanska vojska, tedaj že imenovana jugoslovanska armada, prodirala proti zahodnim delom naše države. Pred njo so se umikale nemške čete in druge sovražne vojske. Slovenski partizani smo se še vedno nečloveško bojevali s to sovražno sodrgo. Na Primorskem, kjer sem se boril s svojim odredom, je divjala zadnja ofenziva, ki naj bi uničila partizansko vojsko. Toda partizani smo bili po končani ofenzivi še močnejši, in osvobodili smo tudi Trst, Gorico in Celovec. Zaradi krivičnega sklepa naših tedanjih zaveznikov smo se od tod morali vrniti.

Prišla je svoboda, za katero smo se borili dolga štiri leta. Vojna vihra nam je podrila mnogo vasi in cest. Naše ljudstvo, srečno, da je svobodno, je poprijelo za delo. Zgradili smo novo, mnogo lepšo domovino. Še več, zgradili smo pravično družbo. Nova socialistična domovina vodi tudi miroljubno mednarodno politiko. Maršal Tito, med vojno komandant partizanov, je postal po vojni predsednik naše države in se skupno z drugimi neuvrščenimi deželami boril za mir v svetu, za to, da nam je zdaj tako lepo.«

S tem je dedek zaključil svojo pripoved. Bil je srečen, da je svoje spomine povedal vnukinji, ki bo to pripovedovala naprej.

NINA BIZJAN, 7. a
OŠ TONE ČUFAR

Zveza združenj borcev v občini Ljubljana Center, ki v svojih dosedanjih devetih krajevnih združenjih povezuje 3662 nekdanjih borcev in aktivistov našega osvobodilnega boja in revolucije, tudi letos ob jubilejnih dneih 4. in 22. julija ocenjuje prehojeno pot in opravljeno delo, presoja svoje uspehe in slabosti in se dogovarja na letnih konferencah o nadaljnjih načrtih in smereh delovanja v bližnji prihodnosti.

Zvestoba idealom revolucije

Letošnja srečanja in delovni dogovori ob praznovanju dneva borca in dneva vstaje slovenskega naroda potekajo v globoki žalosti in grenkobi ob izgubi najdražjega tovariša - Tita, ob prizadetosti, ki prevzema ne le nekdanje borce, ampak vse ljudi naše slovenske in jugoslovanske skupnosti.

Bolj ko se odmikajo v zgodovino usodni dnevi neustrašne vstaje na smrt obsojenega slovenskega naroda, bolj ko se oddaljujejo leta našega oboroženega osvobodilnega boja in revolucije, tem pogosteje se poslavljamo od preminulih tovarišev in tovarišic, s katerimi nas vežejo tako tesne vezi človeške bližine, skupnega boja in zmagoslavja skupnih idealov. In vendar ob vsej bridkosti teh poslavljanj od tovarišev, ki so po srcu in delu ostali zvesti do svojega konca, kakor da smo pozabili, kako se redčijo naše vrste. Premagali smo malodušje, ubranili smo se občutka osamljenosti. Poživlja in krepi nas samozavest, ponos in dragoceno spoznanje, da smo se odločili, živeli in delamo za pravo stvar. Plodovi naše odločitve in našega truda na veličasten način preživljajo naš čas in se prelivajo v zavest, v srca in življenje generacij, ki prihajajo za nami.

Zveza borcev si ne lasti posebnih zaslug ali privilegijev, niti kake vodilne vloge v razvoju naše družbe. Zadeve borcev se danes samoumevno rešujejo kot splošna družbena vprašanja na demokratičen in samoupraven način. Kot aktivni udeleženci v zgodovinskem dogajanju, ko so se postavljali temeljni kamni svobodne prihodnosti našega naroda in jugoslovanske skupnosti, ko so se oblikovale trajne vrednote in tradicije našega narodnoosvobodilnega boja in revolucije, borci in aktivisti čutimo še posebno

dolžnost in odgovornost za ohranitev, razširjanje in poglobitev teh pridobitev v naši celotni družbi. Prav zaradi zvestobe idealom revolucije se večina naših članov trudi, da kljub svojim letom ne bi zaostajali za časom, da bi razumeli in podprli potrebe, zahteve in tudi spremenjene oblike našega današnjega boja. Zato se tudi po svojih najboljših močeh vključujejo v delo in prizadevanje vseh organiziranih subjektivnih socialističnih sil

pri uresničevanju zgodovinskih ciljev, ki jih nakazuje naša zveza komunistov in ki jih je začrtal naš nepozabni in veliki učitelj Tito.

Ob začetku novega obdobja našega dela in premagovanja ovir, v prihodnjih bitkah za dokončno gospodarsko ustalitev in nemoteno rast, v prizadevanjih za poglobitev in večjo učinkovitost samoupravnega sistema, v boju za krepitev naše enotnosti, naše obrambne sposobnosti in pripravljenosti, se nekdanji borci in aktivisti, skupaj z milijoni zavednih ljudi Jugoslavije, lotevamo nujnih nalog, ki nam jih, kot svobodnim ustvarjalcem lastne prihodnosti nalagajo potrebe razvoja in nemirni čas v katerem živimo.

Clani naših krajevnih organizacij, kakor tudi celotna zveza borcev v občini, vidijo težišče svojega delovanja v sedanjem in bližnjem obdobju zlasti na področju krepitve in dograditve samoupravljanja in delegatskega sistema v krajevnih skupnostih, v oživitvi in utrditvi raznih oblik samoupravnega in družbenopolitičnega organiziranja v terenskih in hišnih skupnostih, v večji pritegnitvi in usposabljanju občanov in delovnih ljudi v vseh družbenih vprašanjih, dejavnostih in dilemah ter v intenzivnejših oblikah povezovanja z združenim delom. Prav na tem področju bodo nekdanji borci in aktivisti tudi vnaprej z osebnim zgledom, z lastnim požrtvovalnim delom in predlogi, pa tudi z moralnim vplivom prispevali pomemben delež.

Nekdanji borci in aktivisti smo v svojih že zrelih letih priče in soudeleženci v tem nekdanjem začetem in še nedokončanem boju, tako ob težkih preizkušnjah kakor ob svetlih zmagah in želimo to tudi ostati.

MARKO PERŠIČ

Srečanje Reka - Ljubljana, topla dobrodoilca in pesem: »Jugoslavija, Jugoslavija...«, ki je najpogosteje zazvenela med razigranimi gosti in gostiteljicami.

Foto: Primož Hieng